

Kiracı

– safdeha · 18 Şubat 2016

Ankara il merkezi Kolejde babamın çatı katında evi var. Ankara'da yaşayan oğlu olduğum için eve kiracı bulmak işi bana düştü. Gazeteye ilan verdik. Evin yeri güzel olduğu için ilk günden arayanlar oldu. Kimisi bekâr, kimisi öğrenci, kimisi memur... Babam sabırsızlık ediyor. Evden gelecek kira ile geçinecek ya. Neredeyse 3 hafta geçti. Hakem isminde biri sürekli arıyor. Evi tutmaya istekli. Vazgeçmiyor. Araştırdım ki, Ankara'nın Kızılay semtinde Koca Beyoğlu pasajının üstünde Başkent Güvenç isimli bir dershanede rehber öğretmen olduğunu öğrendim. İyi bir kiracı olacağı konusundaki kriterleri aklıma yatmıştı. Hafta sonu çocuğumla birlikte dershaneye gittik. Kontratı da yaptık. Oranın sahibi olduğunu öğrendiğim Gülşen isimdeki Müdire hanımda öğretmenine kefil olmuştu. Kimlik numarasını istedim vermedi ama itibarlı bir dershanede çalışması, çalıştığı yerin Kızılay'da olması güvenmeme yetmişti. Gönlüm rahattı aslında. Bu kimlik numarası meselesini önemsemedim desem doğrudur! Bu devirde babana bile güvenmeyeceksin demişler ya, doğruymuş ama... Allah Şaşırttı bir kere işte!

Aradan bir ay geçmişti. Babam telefon etti. Telefonda telaşla kira bedelinin yatmadığını söylüyordu. Kiracımız Hakem beyi aradım. Kirayı yatırdığını söylüyordu. Bir böyle iki böyle sorun devam edince dershaneye gittim. İşin aslını öğrendiğimde, kiracı beni aldatıyor ve oyalıyormuş. Epey bir telkinden sonra dersane müdüründen kira bedelini aldım ve babama kendim gönderdim. Bu iki üç ay böyle devam etti. Dershanede bir oyun sergileniyordu. Bunu fark ettim ve çamura battığımı anladım. Ne kadar konuşsam söylesem bu sorun bitecek gibi değildi. Hatta kavga edecek hale geldik. Evden çık diyordum. Durmadan çıkıyorum diye oyalıyordu. Kanunen çilingir getirip eve de giremiyordum. Ev benimdi ama kiracı oturduğu için bu eylemi yapmakta suçmuş. Bir avukat komşum vardı. Durumu kısaca izah ettim ve tahliye ve icra davası açtım. Kefile ve kiracıya adres olarak dershaneyi gösterdim. Kiracı tebligatı almış ama dersane sahibi iş yerini devrettiğinden yerinde bulunamadı diye tebligatı almamış. Ama her gittiğimde orada görüyordum... Nasıl aldatmış postacıyı anlamadım! Yapacak bir şey yoktu. Hem kiracı hem dersane sahibi işin kötü tarafında oyunu kuralına göre oynuyorlardı. Mahkeme günü kiracı gelmedi. Hâkimde eve tebligat yapılmadığından eve tebligat yapılmasını ve davanın 2 ay ertelenmesini istedi. Oldukça sinirlenmiştim. Bu arada dershaneye gidiyor ve Serap isminde bir bayanla aracı olarak Hakem beye mesaj gönderiyordum. Çünkü kendisine ulaşamıyordum. Ona ulaşacağım herhangi bir telefonu yoktu ve dershaneden ayrıldığı söyleniyordu. Her konuşma bir oyalama ve sonuçsuz kaldı. Nihayet ikinci duruşma günü geldi. Mahkeme salonunda kiracı yoktu. Hâkim ikinci duruşmada, bu sefer evin tahliyesi yönünde karar aldı. Ama bir hafta süresi içinde temyiz etme hakkı olduğu için bu işlem hemen başlamadı. Bunu içinde 15 gün süre istediler. Bu süre sonunda kiracı temyize gitmediği için icra yolu ile evin boşaltılmasının yolu açıldı. İcra eden kişiler ilk önce keşif istedi ve icra için tebligat yapılması gerekli dedi. Bir hafta sonraya gün verdiler. Bir hafta sonra gittiğimde çok meşgul oldukları için 1 ay sonra gelmemi istediler. Bir ay geçince gittiğimde ise yılsonu geldiğinden tüm dosyaları kapatmalarının gerektiği ve mümkünse yılbaşından sonra gelmemi istediler. Ben iyice zıvanadan

çıkılmışım artık. Bu sinir ile kavga ede ede 1 hafta sonraya randevu aldım. İcra ile eve girmekle kaybedeceğim paraların büyük miktarda olduğunu öğrenmişim. Bu paraları vermemek için, icra gününe kadar Hakem beyin evden çıktığına dair yazı alıp, evi icraya gitmeksizin nasıl boşaltabilirim telaşı içinde dershaneye gittim. Dershaneden icra gününe kadar Hakem beyin evden çıktığına dair bir yazılı doküman istedim. Bunu yaptıklarını söylediler. Sevinmişim. Belgeye baktığımda kontrattaki imza ile bu belgedeki Hakem Beyin imzaları birbirini tutmuyordu. Dershaneden gerçek imzalı belge almak istediğimi söyledim ama vermediler. İcra ile eve girmekten başka çare kalmamıştı. Birde içimden bu işi başıma açanların cümlesine epey beddua ettim. Hala inanamıyordum da... Kızılay gibi merkezi bir yerde eğitim veren bir dershanede nasıl böyle bir dolandırıcılık şebekesi vardı...

Yanıma yüklü bir para alarak, bir hafta sonra icra için mahkemeye gittiğimde beklememi ve 2 saat içinde icraya çıkacaklarını söylediler. Sinirliydim ama ne yapabiliirdim. Neyse çabuk davrandılar ve 1,5 saat sonra icra için yola çıktık. Yolda giderken, çilingirim olup olmadığını, evin içerisinden eşya çıkarsa bunu taşınması için bir aracımın olup olmadığı gibi sorular soruldu. İlk defa icra ile eve girme işi başıma geliyordu. Bu soruların cevabına muhatap cevapları o an nereden bulabilirdim ki... Onların daha önce birlikte çalıştıkları kişilere icra memuru telefon etti. Devletin parasıyla çalışan arabasıyla yanıma polis memuru da alarak eve geldik. Kapı çilingir yardımıyla açıldı. Şaşılacak gibiydi. Ev tıka basa eşya doluydu. Taşıyıcı geldi. 750 TL para istedi. Uzun süre pazarlıktan sonra 400 TL'ye anlaştık. Bu eşyaları depoda muhafaza edileceği süresi için kira bedeli olarak depocu 1000 TL istedi. Daha önce icra memuru 3 kira parası alırlar demişti... Onlarla da 750 TL ye anlaştık. Çilingirci de 100 TL istedi. 60 TL ye de onunla anlaştık. Kiminle konuşsam fırsatçı gibiydiler. Düşündüğümde tipik bir soygun ancak böyle yapılabilirdi. Neredeyse masrafım 1500 TL'yi buldu. Cabası geriye dönük olarak Mahkemeden dolayı bir yıllık kiramda ödenmedi. Şimdi düşünüyorum da kiracı olmanın meğer bayağı imkânları varmış. Evi kiraya vermemek mi gerekiyor bilmiyorum. Evi kiraya versem mi vermesem mi diye artık ciddi ciddi düşünüyorum!

Saffet Kuramaz